

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Epicedivm Philippo Nigrio nimis, heu: maturè abrepto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

*Inuidere decus, radiata palatia celi
Pratorem optarunt NIGRIVM, rutilusque Senatus
Astrorum meritâ cali statione locarunt.*

In fletu vocem abruperat Hieronymus,
cùm Threnum suum adiecit Theodorus
Middelton, alterumque posuit

E P I C E D I V M
P H I L I P P O N I G R I O
nimis, heu! maturè abrepto.

DA tantùm lacrymas & lamentabile carmen
Elysio de fonte mihi, da Musa dolores,
Da tristes gemitus, quid non crudelia fati
Iura valent? quid non sese violentia mortis
Audeat? heu rapit illa, rapit, quos candida morum
Integritas, iunctoque grauis cum pondere virtus
Nobilitat, quibus ambitos largitur honores
Maestas ignara tegi, non fascibus audax
Purpureisve indulget amictibus, æqua curules
Sternere, & ambiguos plebi confundere Reges.
Luctantes in fata tenet, frustra que negantes
Calcat, & aeterno cogit parere lupato:
Denictumque trahit NIGRIVM. prò! sustulit illa
In nostris gausa malis, quem sacra poposcit
Insula, promissumque sibi complexa Potestas
Ambyt, & meritum sacris admonit habenis:
Quem mitram amplecti iussit, merita que peractæ
Virtutis mercede frui. Iam Anversa rogabat
Absentem vidisse virum, longosque stupebat
Stare dies, querulosque dabat pro tempore planctus,
B 5 Incerto

Incerto suspensa metu, speransque timebat
 Non securus amor; spes hinc, timor inde, trahebant
 Ambiguam, mixtaque tremens formidine votum,
 Voluebat dubios incerti pectoris aestus.
 Credulus ab amor est nimium, nimiumque futuri
 Ignarus! veniens omni dum crederis hora,
 Mors heu! mors nimium fallax delusit amantem!
 Venturum iam iamque putat, creditque videre,
 Sed vultus quos fingit amor, gaudetque, timetque,
 Luctaturque iterum secum, dubiumque per aestum
 Nutat, & incertis fluitat spes anxia votis.
 Sape timor nimium verus, certusque futuri
 Est augur; ne pelle metus Anversa: dolori
 Præludens, en mors: en luctus: gaudia cedunt,
 Tristis ubique dolor, inopinaque mortis imago.
 Omnia mœsta tibi, mœsta omnia, nuntius intrat,
 Nuntius en, loquitur facies percussa, timorem
 Elinguis loquitur vultus. quæ verba? quid audis?
 En fatum, fatum clamat. proh tristia fata!
 Anversa spes una iacet, mors omnia secum
 Abstulit. Anversa rapuit mors tristis amores.

CERBVM fanè ac graue acciderat
 Vrbi Antuerpiensi, designatum
 sibi Præsulem eripi, fato ita re-
 pentino. Omen fuisset infelici-
 tatis futuræ, nisi in locum eius, bonâ profe-
 ctò fortunâ, vir doctissimus FRANCISCVS
 SONNIVS fuisset subrogatus. Is Doctora-
 tum Louanij adeptus est: & postmodum li-
 bros scripsit *Demonstrationum Fidei Catho-
 licæ*

lica ex verbo Dei; quos Tridentina deinde Synodus etiam probavit. Huius ergo LAUREAE sic gratulabatur Hieronymus van Seurck Antuerpiensis.

Famosas atauum iactet stirps inclyta ceras,
 Augustosque patrum vultus; titulosque verendis
 Dinumeret tabulis, capsis opulenta paternis
 Atria, & antiqui referat monumenta Gradiui;
 Tarpeio exuias pendentes colle Gigantum,
 Araque vestitis superata classe columnis
 Consita, sanguineisque undantia signa colubris
 Et Martis celebres aquilas, pradaque nitentes
 Innumeros arcus, veterumque attollat honores
 Ventosis gaudens titulis: tibi docta Minerva
 Nobilitas, magnis tibi parva insignia chartis
 Et calamo victore decus: tibi laurea vernant
 Atria, facundisque animi ditata triumphis
 Serta virent, capsisque suis doctrina resulget:
 Ingenij te cingit honos: te celsior effert
 Gloria, & illustris celebrat Bellona theatri,
 Cum radijs aspersa tuis fallacia certa
 Hereseos commenta patent, penitasque latebras
 Eruis, & cecam collustras lampade gentem.
 Qualiter astrorum prator cum luce renata
 Ignea templa subit, flammataque moenia Diuum
 Calcat equis, rutilus circumstipata manipulis
 Cynthia mcesta fugit calo; longeque coruscis
 Nox depulsa rotis, refugo vanescit amictu.
 Ingenij FRANCISCE tui molimina tanta
 Purpurei Romae proceres, Fideique decora
 Maestas, meriti que olim coluere fauores.

Ipse

*Ipse etiam radios stupuit prudentior orbis,
Attonitisque hæsit flammis, dum sacra Tridenti
Curia percussas chartis audacibus aures
Sensit, & obtusas meliori luce tiaras.*

Lyrâ arreptâ, confestim Iacobus de Carter, eidem FRANCISCO SONNIO Theologiae Doctore pro edito libro *Demonstratum Fidei Catholicae*, hoc pangebatur Epos.

O Quàm superbo turgida vertice,
Vanoque inanis turbine gloria
Elate, mobiles laceffit
Ambitio malè sana mentes;
Dum longa doctæ numina lineæ,
Vinasque ceras, & proauum genus,
Galbasque Coruinosque iunctos,
Et veteres Curij nepotes,
Per grandioris culmina porticus
Fumosa, virgâ indice comprobatur,
Circumque squallentes ruinas
Sollicito volitat meatu!
Non ista mentis lumina fascinat,
Non ista sensus gloria concitat,
Rectumque SONNII tenorem,
Non animos generosiores.
Tu celsiori stemmate vini
FRANCISCE reple atriâ pectoris,
Ceriisque, quas non fœda fumo
Et tumido variata cinctu
Condat vetustas, muta que temporum
Proles amictu sopiat abdito:

Sed

Sed qua per aenum posterorum,
 Per seriem volitantis anni,
 Spargant fauilla fulgura flammea;
 Magisque longâ siderea die,
 Per damna seculi labantis,
 Per medias niteant tenebras.
 Doctrina sedes incolit intimas,
 Sororque Virtus . hac tibi linea
 Innata stemmatis decori,
 Nobilis hac tua cera stirpis;
 Qua non profundis obsita nubibus,
 FRANCISCE, claris gestit honoribus,
 Dum sacra destinat corona
 Laurigeros Sophia triumphos?
 Tuos labores , & stabilem fidem
 Et ignientem sidere proprio,
 Sacrosque nisus, conuocatus
 Vidit & obstupuit sacerdos.
 Nam candidata, per mare pendulum,
 Qualis serenâ dum facie micat
 Parens diei, dum corusco
 Carpit iter rutilum meatu,
 Potentiori suspicientium
 Reflexa stringit lumine lumina;
 Sic fulgido percellis astro
 SONNI oculos radiis propinquos.
 O non pudendâ dignus adorea!
 O sanctioris militia decus!
 O altiores quem nitores,
 Quem merite decuere laurus!

Sub

Subsecutus est in idem argumentum
Theodorus Middelton Antuerpiensis, &
fatali quadam nominis vicinitate SON-
NIVM SOLEM quemdam esse ostendit:

Quid Regum trabeas, & auitis nixa triumphis
Atria, & insignes numerofo consule fastos
Nobilitas inflata canit? quid vana parentum
Stemmata, quid mutâ ductos in imagine vultus?
Nec verâ de laude tumet? perit omnis in illo
Nobilitas, cui tantum atavi, cui gloria stirpis
Sola, nec admixtos virtus largitur honores,
Vnica nobilitas. cui laus in origine solâ,
Verae laudis eget. tu non inflata parentum,
Nomina, non titulis SONNI sustollis honores;
Sed proprio de sole micans, aliena repellis
Lumina, doctrinaque velut fulgore coruscans
Lucentes spargis radios; atque amula soli
Emicat, & proprio resplendet gloria Phœbo.
Non veluti quoties alienis currere bigis
Tentat, adoptinas emulgens Cynthia flammâs,
Et fratre est vestita suo, concessaque iactat
Lumina, Phœbeis conflans ex ignibus ignes.
Testis nostra Fides, illo quæ clarior igne
Splenduit, & pulsâ rerum caligine fulsit,
Ingenio lustrata tuo, noctemque fugatam
Sensit, & adiecto renouavit lumine lumen.

Eruditio & Pietas SONNIVM tandem ad
Siluæducensem Episcopatum euexerunt.
Quatuor annis sacre ibi Reipublice præfuit,
postquâ Romæ apud PAVLVM IV. de Con-
stituen-

stituendis per Belgium Episcopis consilia
agitasset. Id canit Theodorus Middleton.

Pompeij loquitur Musarum pagina laudes,
Sublimesque in bella animos, atque emula Marti
Pectora, perpetuis olim cui foeta triumphis
Gloria, quem fuso crudescens sanguine ferrum
Euexit, virtusque suis inclauit ausis,
Dextraque venales nolens captare fauores
Nobilitas fuit ipsa sibi, seseque leuando
Extulit, & sensim maioribus inelyta factis
Fortuna crescente fuit, tandem emula Marti
Alta Quirinalis scandit fastigia Romae.
Non aliter tua te virtus, equataque celo
Gloria, quae Pompeianos superare triumphos
Gaudet, & armorum vincit felicior ausus,
Sacratum complexa decus, meritaeque refulgens
Insula adoranti clarum te praebuit urbi.
Mox maior tibi surgit honos, commissaque maior
Cura, & sacrarum mandata potentia rerum:
Ut per Belgicas vigilantia lumina terras
Acrius obiectis possent confluere rebus;
Nutantem firmare Fidem, quid Belgia poscat.
Cernere; quis fato pastor rapiente relinquat.
Palantes errare greges; quem sacra reposcat.
Insula, quisve grauem possit sustollere molem
Obnixus contra, cui digna euoluere tantas
Sobria corda vices, succinctaeque pectora curis;
Cui vigilans multum sensus, & pectore magno
In custoditis laudata industria rebus.
Omnia (quis credat) se unius pectore condunt.
Tali prospicienda viro; te tota stupefcit
Belgica, & in sacros respirat libera cultus.

E Sil-

E Siluæ-ducensi Episcopatu, ad Antuë-
piensem Infulam euocatus est SONNIVS,
anno M. D. LXX. quam illi ita gratulatus
est Theodorus Middelton.

Creta puerperio quondam celebrata Tonantis,
Et summo dilecta Ioui, qua germen Olympi
Felici complexa sinu, pro numine tanto
Attollat sublime caput, seseque Deorum
Nutricem matrémve vocet; nec laudet alumnum
Sola suum, pugnent vrbes, vicinaque iactent
Oppida, se tenero potiùs reptata Tonanti.
Celesti tumeat Delos Latonia partu
Celestes iactans magna incunabula fetus.
Illa procul tellus summis caput inserat astris,
Et dignam se laude ferat, qua nota Minervæ
Mæonioque habitata seni, quem Graia stupefcit
Terra virum, studiisque petunt communibus vrbes,
Hæc dignam se Vate putet, vocet illa parentem,
Et ciuem vocet illa suum; vinctique repugnans
Doctrina luctetur honos, si vindicet illum
Orbis, & angusti præconia poscat alumni.
Exere tu potiùs letos Antuerpia vultus,
Exere, Phœbeo meliùs gaudebis alumno,
Qui vestram non pressit humum, cum in luminis oras
Prodyt exoriens, sed cum maturior ætas
Cresceret, & firmum robusto in pectore robur,
Caniciésque animi; seseque, ignara latendi,
Proderet in vultu pietas; tum culmine rerum
Fulfit, & Aduatica sumpsit sibi iura tiaræ.
Tum veluti quoties grato Pallantias igne
Fulget, & effusis ludit per cæcula flammis

Vix

*Vix matura dies, vestitur lumine mundus,
Et tristes tenebrae noctisque recedit imago:
Sic tua cum SONNI nativâ luce refulgens
Aduatico illuxit probitas radiantior orbi,
Lurida mox leto cesserunt nubila Phœbo
Letitiæ non passa iubar, mox dulcia rursus
Gaudia, gausaque urbis nona fulsit imago.*

SONNI gratulationibus finem imponit Dingemannus Ianssens Bøy, Ziriczæus, ultimumque hoc ei acclamat Acroäma.

O Decus æthereum, Belgarum gloria, SONNI,
Te tua Silva-ducis florenti germine natum
Procreat, & rutilis Solem profundit ab oris,
Et nutrix Aurora tibi, pro pignore tanto
Certatur, gemina civem te vindicat urbis
Dissidium; sibi te tua patria Silva tenaci
Obstrictum retinet mitrâ, simul inde reclamat,
Maioremque tibi vittâ meliore tiaram
Anversa ostentat patriis opulentior oris.
Cede precor, mœste languentia desine vota
Torquere, Anversam roseis complexus habenis,
Purpureamque vehens lucem, radiante comarum
Fulgore, Aduatici tenebrosa silentia vulgi
Discute: luctiferis cernas quam flebile venis
Vulnus hiat, quantæque patet via lubrica plaga;
Et NIGRI exequias nigrantibus horrida vittis
Ducit, humi fusa, & lucem auersatur iniquam:
Nunc tristis, pariterque sinus & pectora rumpit,
Humentesque premit vultus, ac oscula lambit
Dura soli, miserere tue, miserere vocantis

C

Anversa,

*Anversa, tibi mœsta comas, tibi soluit amictus.
 O luctum compeſce; potes namque vnus acerbos
 Demere ploranti gemitus, vnusq̄ue mederi.
 Non aliter, SONNI, luxit periuria Theſeus
 Littore, qui nigris deluſerat Aegea velis.
 Crede mihi, non ſic functi lacrymoſa mariti
 Alcyone fatum gemit, & Philomela penates
 Circuit amplectens, animamque in pignora transfert.
 Seſe Anverſa tuis, FRANCISCE, amplexibus offert,
 Te rogat, O venias precor, hanc tibi delige ſedem:
 Sic tua deſeſſe luctu ſolatia plebi
 Mitra dabit, Titanque tuis noua gaudia mœſtis.*

VIDE TUR gradibus quibusdam
 creuiſſe Antuerpiana Felicitas;
 planè vt prioris fortunæ calami-
 tas, maioribus beneficiis com-
 penſaretur. Extincto primùm NIGRIO,
 ſucceſſit FRANCISCVS SONNIVS, vir
 eruditione ac prudentiâ omnino ſingula-
 ris; quem cùm ſexennio tantùm habuiſſet
 Antuerpia, quaſi ad maiora concitato cur-
 ſu feſtinaiſſet, LAEVINVM TORREN-
 TIVM, virum longè maximum, in eius
 locum adoptauit.

Fuit is patriâ Gandauenſis, Patricio ge-
 nere oriundus; nec paucos in florentiſſimâ
 olim familiâ Conſules cenſet. Afflixit ta-
 men opes eius Fortuna, fortaiſſis vt poſtmo-
 dum maioribus eum dignitatibus cumu-
 laret.

laret. & verò ita euenisse videtur, cùm per
honorum omnium gradus ad summa quæ-
que aspirauit. Poëta fuit, non suo tantùm
æuo, sed multis retrò sæculis admirandus.
Quam in laudem si licet liberiùs euagari,
dicemus audacter & verè, non esse quem
Orbis TORRENTIO nostro post Flaccum
adducat parem. Gaudeat, imò triumphet
Belgica, tanto suo vate, sacri Heliconis sa-
cerdote. Audeat aliquando Flandria, non
dico cõponere, sed præponere lyram suam,
Italice, Germanice, Batauice chely. Audeat
argumento prouocare Zanafarios & Vidas,
audeat genio & stylo. Verba hæc non sunt
inanitatis fumo vestita aut fucò, quæ ultra
verum progressa, solâ fulciantur iactatione.
Qui inuidet laudi tam angustæ, rodât &
dentem figat in solido. Dabimus ex ipso
TORRENTIO tantæ eruditionis speci-
men, earumque laudum non indignos co-
natus. Audiat omnis retrò antiquitas, & si
non sæculum suum, suam tamen admire-
tur dictionem. Ita lusit alibi TORRENTIVS
libro primo Virginei partus; & inter cente-
nos flores quos sparsit, en tibi has rosas:

*Et iam nitentem circumagens globum
Ter noctilucis Cynthia cornibus
Lustrarat orbem, ter reductis*

Nubila miscuerat tenebris.

Quàm tersa omnia, quàm succincta, quàm plena tamèn! Iam Horatianæ æmulationis quot passim vestigia? Sic illud de Baptistâ:

Vox in remotis horrida rupibus.

cui si Flaccum apponis, videbis similitudinem:

Bacchum in remotis carmina rupibus

Vidi. —

Hoc etiam libro de Virginis partu, secundo:

— nec putat

Fas esse sermones deorum, &

Facta leui memorare plectro.

vix aliter quàm Horatius:

Referre sermones deorum, &

Magna modis tenuare paruis.

Istud magnificentum simul est, & imitatione acceptum:

Auriq; contingat nitore

Regna, truci temerata ferro.

E tertio libro, quid dici potest augustius? quid melius?

Aut structa mensis fercula citreis

Fulgore lassam sollicitant famem,

Aut Chia gemmato retusam

Vina sitim exacuunt in auro.

Libet profectò huic acclamare; Benè, bellè, feliciter, optimè! nec vnquam Chœrilus

ita

ita iure meruit ob Alexandri laudes

— Regale numisma Philippos,
quã hi versus Poëtæ suo statuã & coronam.

Placuit ergo, collectis per Satyram sententiis, LÆVINO TORRENTIO Lyricorum post FLACCVM Principi, Virginei partus sacro præconi, secundam hederam decerni.

Quid Clio querulo soluta luctu
Deponis citharam, grauique vultu

Pendentis fugis unguis liquorem?

An vatis cineres geris biformis

Sepultos animo, rogusque bullit

Pindari gemitus mouens seueros?

Cedat luctus atrox, genisque manent

Gaudentes lacryma, repulsa mentis

Hiems funereum exuat dolorem;

Adhuc Pindaricæ chelys Camœne

Superstes resonat, cinisque busti

Pullulat vetus Aelij poëta:

LÆVINVS rapido incitatus æstro,

Rursus Aonias lyras tetendit.

Vix ventris repulit moras reclusi,

Primo marmure dulce vagientem

Docto Calliope sinu recepit:

Cibos Pierio liquore coxit,

Deditque Aolios bibisse fontes.

Dixit, O placidis sacrate Musis,

Longæuos citò transiture vates,

Non tu culmina, nec domos ferarum,

Non plectro Odrysiæ mouebis ornos;

Tuis Virgineus renatus ardor

C 3

Pubesces

*Pubescet fidibus, leuique chordâ
 Christi purpureos trahes triumphos.
 Sic fata, Aonio excitata vultu
 Illi Pierias fides reliquit.
 Quid ultra lacrymas alis seueras,
 Et vatem toties gemis biformem?
 Frontis laurigeras retexe vittas,
 Et leges capitis comæque nexus
 Perfundant edera recentiores;
 Adhuc Pindarica chelys Camæna
 Superstes resonat, cinisque busti
 Pullulat vetus Ælij poëta.*

Melchior vander Waterfort.

Ut olim Musæ Augusto familiarem fece-
 runt Horatium; ita TORRENTIVM Sa-
 pientia & Eruditio Antistiti à Bergis, Grouf-
 bequio Cardinali, Ernesto Bauaro, Leodi-
 censium Principibus, cõiunxerunt. Ab illis
 Brabantix Archidiaconatu insignitus, Ro-
 mam ablegatur ad PIVM V. Pontificem
 Maximum, de rebus Leodicensis Cleri cau-
 sam peracturus. Id canit Conrardus Tu-
 cherus Antuerpiensis.

Perge institutas dicere adoras
 Et magna magni nomina PRÆSVLIS,
 Nondumque vulgatos honores
 Musa graui memorare plectro.
 Romam euocatur, consilij comes
 In purpurato considet ordine:

O quam

O quàm sagacis tunc micantes
 Ingenij emicuere soles!
 Magni stupebat consilium viri
 Cum purpuratis Roma clientibus,
 Ex ore pendeat loquentis
 Italici podium theatri.
 Non te mouebant munera, non Deus
 Adulterabat versus in aureos
 Quondam liquores, at reclusas
 Ante fores vigil excubabas.
 Non extimebas, dicere, veritas
 Quod consulebat te residens ingis
 Gaudens recepit, & gementi
 Roma foro patriæ remisit,
 Strauit benignum Tibris iter rati,
 Magnique labens sub pedibus viri
 Nāuem ferebat: illa, velox
 Per placidas equitabat undas.

A Grousbefuio Eburonum Principe ite-
 rum Legatus ad GREGORIVM XIII.
 Pontificem Maximum amandatur.

LÆVINO TORRENTIO
 iterum Romam ablegato

Theodorus Middleton accinebat.

QVâ celebrè tua facta chely? quas reddere laudes
 Sufficiam? inferior vox omnis & omnia sordēt
 Verba, quibus meritos depromere posset honores
 Gratus amer: non si pariter mihi vertice lato